

draga moja Ljilica!

32

34

Ljub. 20. III. 44.

Danes sem sprejel tvoje dopisnice s precej čudnimi besedami.
Zaloben sem bil. Vabilo me je tvoje mučeništvo. Žalo, da
ti sva ločena vsa stvar, ti žalost odgovarjala. Oprosti, Ljilica,
toda v vseh tvojih dosegljih poročilih, sem čutil kladaost in
režirano ironičnost, čes ne ljubi se um pisati in govoriti se je
zagledal v kako drugo dekle. Da sem ti v prvi pisni pismu
ti sem ti jih obljubil mi poroda ne verjameš. Torej neumnost
pa se ti zdi, da bi ti jih mogli razplesti. Čudna si, in če spo-
mislim, da te imam tako rad, da ti svoje ljubavi udi ne us-
nem v vsej globini razkriti, se me polasta ob tvojem pisanju
silna, brezmejna žalost. To kar je lačnemu kruh, kar se živa
voda, kar drevesu sonce in kar sijaju zemlja, vse to si
zame ti. Brez drevesu sonce, pa boš videla, da ne more
jo brez njega; brez sijaju zemlja, dibo bogabo zemlja
polna sil in moči, pa boš videla da bo izirala in izsuha.
In brez meni sebe, nurl bom kot drev brez kore, kot la-
čni brez kruha. Telo bi se ostalo, bilo bi kot izsušen, mrtev
drev, toda v moji udrajosti bi se vse podrla in udere luče,
se tako drobne luče, ki bi mi svedila v praznobo in zenučnost
naših dni, ne bi bilo več. Pred seboj imam tvojo sliko. Najraj
si vsa dobra in vesna in vse prikaže vame koliko lepš beseda
in koliko sil, da mi je neposredno, če pomislim, da bi moralo
biti tega konec, da ne bi imel prav nikogar več, ki bi mi

P.S. Saj me da ne boš huda, če ti napišem pesem, ki
je vrzala iz nepevske misli naše. Morda pesem
belničus ni na visku, je pa nilovito desivoba in zato
jo ljubim.

Bedle, dedle moje bočaj me z rokami.
Sprbi drobni mi pojdi preko lice
sprbi drobni mi pojdi preko lice
in me vsaj za lip, za lip tva mi.

Za breubek drobca mi zakrij oči.
Libel bi vsaj enkrat ablas kalisebi,
libel bi vsaj enkrat ablas kalisebi
v tej surboosti danosujil dni.

Polej pa me zbudi, zbudi me, da veš.
Tu soko mi drobno pueni z lica
in rodo mi drobno pueni z lica,
ker z rokami delava, saj veš!

libvako dober in ljubec kot si mi ti. Občutek, da bi lahko izgubil
najboljšega Boarisa, ki me do dva parame in clovka, ki me
ljubi in ki ga jaz veizumerus ljubim, me dela zagrejenega
in nezavestno pbrtega. In prav vsled vsak dek, se, če me
bi mogel nikdar zapustiti, nikdar se bi mogel zavreči tvojo
ljubezen, in bopdati o svojem srcu svojo, kaj bi ubil bi, pa me-
ga sebe. draga moja slaba Sučica, jaz sem že bodravelen
misi in naj se spodi karkoli bi se abegnilo spodi bi, ljubiti
je ne bom nikdar, nikdar nehal. Menda ti ni treba pra-
viti, da sem ti verca in da se ni spodilo prav ničesar, kar
bi rakpalo na vas ljubereu. Tse do sem ti libel povedati, vsak
tega, da bi vsaj vedlo pučila, kaj si mi. Ob mojem prazaju
pa se me polasča tudi bral, bojim se, da me ti ni mudi ta
ko rada. In prav vsled tega bi si želel od tebe dopil, lu-
berni polevil besed (saj si lahko sečim včas besed), ki
bi mi pregnale moj strah in ki bi polauile, ki me moje
misli, ki me spredujajo vsak dan in ki se gajo tebi

Sprejmi mnogo, mnogo polja tvo
od vedno tvojega karlija

P.S. Karsternu sem že pisal! T sbibo ti napišem pismu in
ga odpošlem na isti naslov kot danes. T sem pisal
ti pbrtveje odgovoru.

20. 3. 41.

(32)

Gde.

Nedved Suarija

Loskay

